

Proč jako jediní na světě jezdí naši politici na Tchaj-wan a proč je nejvyšší čas zrušit senát

- CZ24 News | 10. června 2020

ČESKO: Málokoho soudného asi překvapilo, že nový předseda senátu pojedje v létě na Tchaj-wan jak právě velice státnicky oznámil v televizi. Tak už to u nás v zahraniční politice prostě teď chodí, že vláda sice hot, ale opozice čehý. Upřímně: je mi to úplně šumák. Ať si senátor Vystrčil jezdí, kam chce. Co mne ale velice, převelice zaujalo je to, čím oznámení té cesty opakovaně ospravedlňoval. Tolikrát v tak krátkém časovém úseku jste slova jako základní hodnoty, suverenita, nezávislost, svoboda a demokracie ještě neslyšeli.

Jedno z mnoha květnatých souvětí, ve kterých se tyto termíny objevily, znělo zhruba takto: *Děkuji velice senátorkám a senátorům za podporu, senát je v této zemi v podstatě jediným tělesem **hájícím svobodu, demokracii a nezávislost**.*

Vida. Přiznám se, že mne pan předseda zaskočil. Asi jsem nějak jinak nastavený či co. Nebo si pod pojmy svoboda, demokracie a nezávislost představuju něco trochu jiného než pan Vystrčil, jenž až doposud z mého pohledu vynikal pouze svou nápadnou nevýrazností. Ovšem dejte takovému typu funkci a přehlédnout už rozhodně nepůjde.

Tedy, jestli jsem si na projevech senátu a jeho ctihodného soudruha předsedy až doposud vůbec něčeho všiml, tak především toho, že svobodu, demokracii a nezávislost nehájí, ale jaksi potlačují. Soustavně. Protože si tyhle pojmy zprivatizovali výhradně pro sebe a své vidění světa a kdo s nimi nesouhlasí, je fašista ohrožující demokracii a svobodu. Neustále se ohánějí svobodou, demokracií a nezávislostí, ale jen pro toho, kdo s nimi trpí.

Pro osvěžení paměti nyní připomenu jen několik akcí toho tělesa, co podle Vystrčila tak usilovně hájí svobodu, demokracii a nezávislost:

1. Celkem devatenáct senátních obhájců a obhájkyň demokracie sesmolilo petici proti demokratické volbě pravicově konzervativní ekonomky Hany Lipovské do Rady ČT. Důvod? Lipovská zastává jiné (rozuměj nevhodné) politické názory.
2. Před pár dny byl zahájen proces implementace ryze totalitní evropské zbraňové směrnice. Připomeňme si, že formou takzvané „implementace“ to jest diktátem z Bruselu přijímáme více než 50% české legislativy. Jedinou cestou, jak si uchovat „nezávislost“ a obhájit náš uznávaný a vyvážený zbraňový zákon, byla novela ústavy. Tu senát, těleso hájící nezávislost, zamítl. Pápá, brokovnice. Důvod? Doslova přetéká hoplofoby, cizími agenty, levicovými extrémisty nebo alespoň rozenými blby od přírody. Čest těm asi pěti příčetným, konzervativněji a svobodomyslněji zaměřeným tamním výjimkám.
3. 24 senátorů a senátorek vyzvalo při obhajobě nezávislosti ČR prostřednictvím petice ministru průmyslu vládu, abychom zasunuli českou hlavu do bruselského rekta o něco hlouběji tím, že v rámci unijního zeleného šílenství budeme papežštější než papež. Důvod? Podle této významné skupiny senátních kolaborantů, kolaborantek a kolaborujících bezpohlavních entit v něm nejsme dostatečně hluboko.
4. A jak hájí senát tu Vystrčilovu svobodu? Tak, že třeba senátoři Hilšer (Blbý) s Bekem (Blbější) nedovolí na senátní konferenci k třicátému výročí listopadu v části „Média“ vystoupit Petru Žantovskému, mediálnímu odborníku. Důvod? Zastává jiné politické názory než oni a navíc jde o hlasitého kritika České televize. Takže tam díky této specifické aplikaci svobody nikdo neprudil a vše proběhlo v krásně soudružské atmosféře zastánců jednoho minoritního

názorového spektra. A pokud i snad došlo na mírnou kritiku, tak byla jistě konstruktivní. Svoboda projevu v senátní praxi.

Cesta jednoho z nejvyšších ústavních činitelů ČR na Tchaj-wan prý bude ekonomicky, kulturně, politicky a především, jak soudruh předseda asi tak padesátkrát zdůraznil, hodnotově velice přínosná. Ukážeme prostě díky tomu té komunistické Číně i celému světu, že jsme sice malí, ale hodnotově pevní. Hm.

Podle analýzy „pročínského“ webu Sinoskop bude statečná a morálně zářná návštěva soudruha Vystrčila na Tchaj-wanu světovou raritou. Ano, vím, že Sinoskop je podle médií hybridně „pročínský“, ale tak nějak mi přijde o fous důvěryhodnější než ta mediálně milovaná parta vášnivých sinofobů z toho oficiálně jedině správného a jedině důvěryhodného webu o Číně Sinopsis.

Nikdo jiný z euroatlantického světa tam totiž prakticky nikdy hájit nezávislost, demokracii a svobodu nejedí. Myšleno někdo jiný srovnatelně politicky významný. **Nikdy. Nikdo.** Tchaj-wan je pro Západ – USA, EU – tabu, protože celý, včetně OSN veřejně uznává takzvanou politiku jedné Číny, která Tchaj-wan z historických důvodů považuje za část svého území a podle které je Tchaj-wan součástí Číny. Protože celý, hodnotami přetékaný Západ má v gigantické Číně gigantické obchodní zájmy, které nemůže mrňavý ostrov nikdy nahradit. Nikdy.

Protože celý demokratický, nezávislý a svobodný Západ raději „počítá groše“ než aby hájil evropské hodnoty. To „počítání grošů“ jsem si půjčil z projevu soudruha Vystrčila. Podle něj my totiž groše počítat nesmíme a nebudeme, protože jsme morální pilíř svobodného světa. Což o to, idea je to krásná.

Ano, je pravda, že jednou tam byl jakýsi belgický Vystrčil, také předseda senátu. Jednou. A Belgie potom jako pokání vykopl ze svého pekingského velvyslanectví, kde hledala azyl, ujgurskou matku se čtyřmi dětmi. Hodnoty jsou hodnoty, ale groše jsou holt groše.

Pokud dostane Vystrčil a jemu podobní prostor dopadne to zhruba takto: My budeme nezpochybnitelnými morálními vítězi, co se přidají k několika pacifickým ostrovům a uznají Tchaj-wan. A zbytek západu potom podle hesla „krieg ist krieg, aber schnaps ist schnaps,“ s gusem převezme náš čínský byznys úplně stejně jako s gusem převzal třeba ten náš ruský.

Pochopitelně, že všechny západní demokratické země zároveň s Tchaj-wanem vesele obchodují a rozvíjejí, jak pěkně řekl pan Vystrčil „důležité ekonomické a kulturní“ styky. Ale činí tak jaksi nenápadně, neoficiálně a velice potichu. A **všichni významní** západní potentáti si dávají velký pozor, aby se před Pekingem nekompromitovali oficiálními styky s Tchaj-pej.

Jenom náš odvážný pan předseda ne. Ten tam pojede se slavnostními fanfárami. Aby celému světu ukázal, jak se to má dělat. Dobrá práce, Miloši.

A já vůbec nepochybuju o tom, že ho jeho západní kolegové – ti, co se Tchaj-wanu vyhýbají jak čert kříží – budou jednou rukou tajně plácet po zádech a říkat mu: Good job, Milos! A tou druhou počítat ty „groše“, které se jim posypou do měšců navíc jenom proto, že ten nápadně nevýrazný blb hodil z dětinského trucu pseudomorální vidle do oficiální zahraniční vládní politiky. Pojede tam tak v pozici ukázkového užitečného idiota.

Píšu „pseudomorální“ a vím proč. Protože takhle morálně odvážní, kdy ve jménu vyšších hodnotových principů činí nějaký podobný blb podobná infantilní gesta, jsou naši politici vysoce selektivně. Výhradně směrem na východ. Ha, diktátor Putin! Ha, čínští komouši! Svoboda, demokracie, nezávislost!!

Ale když je furt jedna a ta samá demokracie, nezávislost a svoboda ohrožována ze západu, mnohonásobně více, častěji a akutněji, to nikdo z nich nikdy nevidí, to nikoho z nich do rauše nepřivádí. A ještě nám přitom nadšeně dávají do ruky mávátka a nutí nás mávat, mávat, mávat.

Když je údajný výhružný čínský dopis tak strašný problémem a zásahem do naší nezávislosti, tak proč pro předsedu senátu a ty, co mu právě teď ve stoje tleskají, není stejným problémem a zásahem neméně výhružný dopis americký?

Tohle už není ani dvojitý metr, ale kilometr.

Závěrem přikládám otevřený, krátký a poměrně neuctivý dopis předsedovi senátu:

Vážený soudruhu předsedo,

Jed' místo toho radši do Brusele, postav se tam v té jejich parodii na parlament k mikrofonu a řekni jim svojí jistě fantastickou angličtinou, že si značná část Čechů nepřeje, aby nám sem neustále strkali rypák.

Potom to samé udělej ve Washingtonu a pak teprve si jed' klidně třeba i na Tchaj-wan.

Pro svobodu, demokracii a nezávislost téhle země, která ti tak velice leží na srdci, tím uděláš mnohem víc. Sice Tě, soudruhu, ani potom nebudu v žádném případě volit, ale zatleskám a přestanu Ti říkat soudruhu.

S velmi malou úctou Lu Lina